

Consell Tributari

Expedient: 53/9

El Consell Tributari, reunit en sessió de 5 d'octubre de 2009, i coneixent del recurs presentat per la senyora P.H.J., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- En 16 de febrer de 2007, la senyora P.H.J. interposa recurs d'alçada contra la resolució del director gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda, de 14 d'octubre de 2005, per la qual es desestimà la sol·licitud de bonificació en la quota de l'impost sobre béns immobles, formulada per la recurrent el 29 d'abril de 2005, respecte de l'habitatge ubicat a la rambla ..., núm. ..., ..., atès que la resolució de la Generalitat de Catalunya aportada per la sol·licitant no qualificava el seu habitatge com de protecció oficial o equiparable, tal com exigeix l'article 73.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals. Al·lega la falta de congruència de la resolució impugnada respecte de les al·legacions formulades en la seva sol·licitud, ja que en cap moment es pronuncia sobre la interpretació i aplicació dels articles 3.a) del Reial Decret 1/2002, d'11 de gener, i 16.1.a) del Decret de la Generalitat de Catalunya 157/2002, d'11 de juny, sinó que es limita a reproduir el contingut de la resolució de la Generalitat que li va reconèixer el dret a un préstec qualificat per a l'adquisició d'habitatge i que es refereix al compliment dels requisits establerts als articles 18 i 19 del Reial Decret 1/2002, referència errònia ja que en aquests articles no es determinen els requisits que ha d'acomplir el beneficiari d'un préstec qualificat ni els de l'habitatge finançat mitjançant aquest préstec. Finalment, al·lega que la seva condició de beneficiària d'un préstec qualificat determina el compliment dels requisits normativament establerts que qualifiquen la seva situació com a actuació protegida, segons els articles 1.c) del Reial Decret 1/2002, i 2.e) i 14.1.a) del Decret 157/2002, la qual està subjecta a un règim de drets i obligacions equiparable als dels habitatges de protecció oficial.

2.- El 25 de setembre de 2009 la recurrent presenta al Consell Tributari un escrit de queixa per la demora en la resolució del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La qüestió central a dilucidar per resoldre el present recurs consisteix en determinar si la concessió a la senyora P.H.J., per resolució de la Generalitat de Catalunya de 7 de juliol de 2004, d'un préstec qualificat amb la subsidiació de la quota i un ajut directe especial a l'entrada, conforme als arts. 18 i 19 del Reial Decret 1/2002, d'11 de gener, sobre mesures de finançament d'actuacions protegides en matèria d'habitatges i sòl del Pla 2002-2005, per tal d'accedir a la propietat de la finca ubicada a la rambla ..., ..., ..., comporta que dita finca tingui la consideració d'habitatge de protecció oficial o equiparable, amb el consegüent dret a la bonificació del 50% de la quota íntegra de l'impost sobre béns immobles durant els tres períodes impositius següents a l'atorgament de la qualificació definitiva, com pretén la recurrent, o si com es manté en la resolució impugnada, tal concessió no és suficient per sí sola perquè a l'esmentat habitatge se li atorgui dita consideració.

Segon.- A l'efecte s'ha de fer notar que, tal com va admetre la recurrent en el seu escrit de 9 de desembre de 2005, en resposta al requeriment formulat perquè aportés còpia de la cèdula o declaració definitiva d'habitatge protegit de l'immoble ubicat a la rambla ..., ..., "aquest immoble no ha estat declarat protegit per l'Administració". Afirmat això, argumentava que "el que ha estat reconegut com a immoble protegit ha estat exclusivament el meu habitatge, tal com vaig acreditar amb la presentació de la meva sol·licitud de bonificació, aportant còpia de la resolució de la Generalitat de Catalunya de 7 de juliol de 2004 de reconeixement del dret a percebre ajuts públics per a l'adquisició protegida d'habitatge". Tanmateix, aquesta última circumstància no és suficient perquè existeixi el dret a la bonificació, ja que són qüestions diferents la qualificació d'un habitatge com a protegit i la consideració d'una actuació com a protegida, conforme a l'art. 3 del Reial Decret 1/2002, d'11 de gener, que s'invoca per la recurrent. A l'efecte, s'ha de recordar, en primer lloc, que el Decret 157/2002, d'11 de juny, de la Generalitat de Catalunya, pel qual s'estableix el règim dels habitatges de protecció oficial, es determinen els ajuts públics en matèria d'habitatge a càrrec de la Generalitat de Catalunya, i es regula la gestió dels ajuts previstos al Reial Decret 1/2002 esmentat, distingeix entre "el règim dels habitatges amb protecció oficial", "els ajuts públics en matèria d'habitatge" i "la gestió dels ajuts previstos al Reial Decret 1/2002". En segon lloc, l'art. 3.1 de l'esmentat Decret considera "habitatges amb protecció oficial els que compleixin els requisits establerts en aquest Decret i siguin qualificats com a tals pels Serveis Territorials d'Arquitectura i Habitatge", concepte diferent del d'adquisició protegida d'habitatges construïts, que pot referir-se, segons l'art. 14.1.a), a qualsevol habitatge "quan es

tracti d'una segona o posterior transmissió", sense que hagin de ser necessàriament habitatges qualificats amb protecció oficial, als quals es refereixen els apartats b) i c) del mateix precepte i paràgraf. Així mateix, cal recordar que la resolució per la qual s'atorgà el préstec qualificat es basa en els arts. 18 i 19 del Reial Decret 1/2002, aplicables a l'adquisició protegida d'altres habitatges existents com és el cas de la recurrent, segons l'establert pels arts. 23 i següents del mateix Reial Decret, sense requerir-se que aquests habitatges siguin de protecció oficial.

Tercer.- Per altra banda, cal significar que els habitatges equiparables als de protecció oficial a què es refereix l'art. 73.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, segons la legislació catalana, serien els habitatges de protecció pública que regulen els arts. 4 i següents del Decret 157/2002, d'11 de juny, sotmesos a un règim no aplicable al que motiva aquest recurs, entre altres raons perquè per accedir a aquella condició han d'obtenir una qualificació provisional (art. 9) i una altra definitiva (art. 10) de les quals no ha estat objecte l'habitatge per a quina adquisició s'atorgaren a la recurrent els ajuts específics establerts a l'art. 15.2 de l'esmentat Decret.

Quart.- Per tot el que s'ha exposat, no pot accedir-se a la pretensió formulada, ja que els arts. 73.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret 2/2004, de 5 de març, i 9.3 de l'Ordenança fiscal 1.1, en els quals es basa la sol·licitud de bonificació, coincideixen en exigir, per tal que existeixi tal dret, que ens trobem davant d'un habitatge de protecció oficial o equiparable conforme a la normativa de la respectiva comunitat autònoma, sense que aquest concepte es pugui estendre a les actuacions declarades com a protegides a què es refereix l'art. 3 del Reial Decret 1/2002, perquè tal forma d'interpretació seria contrària a la prohibició d'aplicació analògica en l'àmbit del fet imposable, de les exempcions i d'altres beneficis o incentius fiscals, que estableix l'art. 14 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Per tot això,

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs interposat.